Σταθεροί και αποφασιστικοί (Πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Νοεμβρίου, 2013

ΠΟΛΛΟΙ χριστιανοί διαπιστώνουν ὅτι παρά τίς καλές τους προθέσεις καί τόν ἀγώνα τους δέν ἔχουν πνευματική πρόοδο στή ζωή τους. Μένουν πάντα ἴδιοι καί ἀμετάβλητοι. Δέν ἐγκαταλείπουν τίς «ἀθῶες» συνήθειες καί δέν ἀποκτοῦν ἀρετές. Κατά τά ἄλλα εἶναι οἱ τακτικοί καί σταθεροί ἄνθρωποι, πού δέν παραλείπουν τόν ἐκκλησιασμό τους, πού ἀρέσκονται νά ἀκοῦν κηρύγματα καί ὁμιλίες καί θέλουν νά ἐπικοινωνοῦν μέ ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χριστιανικά ἐνδιαφέροντα καί εἶναι «δικοί τους». Ἐνδεχομένως νά ἔχουν καί τόν ἴδιο πνευματικό. Γιατί ὅμως δέν ἔχουν πρόοδο; Γιατί δέν ἀλλάζει τίποτε στή ζωή τους;

Δέν εἶναι εὔκολη ἡ ἀπάντηση, οὔτε καί μπορεῖ νά εἶναι γιά ὅλους ἡ ἴδια. Ὁ καθένας ἔχει τίς δικές του προτιμήσεις καί ἐπιλογές καί φυσικά τίς δικές τους μικρές ἤ μεγάλες ἁμαρτίες. Ἐξωτερικά φαίνονται ἴδιοι, ἀλλά ἐσωτερικά ὑπάρχουν διαφορές. Ὑπάρχει ὡστόσο ἡ κοινή ἀδυναμία τους: δέν εἶναι ἀποφασιστικοί σέ θέματα, πού ἔχουν σχέση μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί εἰδικότερα δέν ἀπαρνοῦνται τό κοσμικό φρόνημα, τή φιλοχρηματία, τήν καλοπέραση, τήν τάση πρός τήν ἀριστοκρατία καί ἄλλα «ἀθῶα».

Ὅταν ἡ σκέψη τους εἶναι κοσμική, ὅταν οἱ ἐπιθυμίες τους εἶναι ἐπίσης κοσμικές, δέν εἶναι δυνατό νά δεχτοῦμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι συνειδητοί χριστιανοί, μέ ἐγρήγορση, ἱερό ζῆλο καί ταπείνωση. Ἁπλά βρίσκουν στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τό κατάλληλο περιβάλλον, ὅπου μποροῦν νά προστατευθοῦν ἀπό διάφορους κινδύνους, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους εἶναι φανταστικοί.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί χρειάζονται οὐσιαστικότερη πνευματική καθοδήγηση, γιά νά καταπολεμήσουν τή ραθυμία καί τό συμβιβασμό μέ τόν κόσμο καί νά ἀνοιχτοῦν σέ νέο τρόπο ζωῆς, φωτεινότερο, πνευματικότερο καί ριζοσπαστικότερο. Μόνο τότε θά γευθοῦν εὐώδεις καρπούς καί θά διαπιστώσουν ὅτι ἡ γλυκύτητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς δέν ἔχει καμία σχέση μέ τή γλυκόπικρη ἐμπειρία τῆς συμβιβασμένης τους ζωῆς.

Ὁ **ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς** ἔλεγε γιά τό θέμα τῆς μή προόδου πολλῶν χριστιανῶν, τά ἑξῆς ἐνδιαφέροντα: «Ἐάν τήν ἡμέρα ὑφαίνεις, ἐνῶ τή νύχτα ξηλώνεις, ποτέ δέν θά τελειώσεις τήν ὕφανση. Ἐάν τήν ἡμέρα χτίζεις, ἐνῶ τή νύχτα γκρεμίζεις, ποτέ δέν θά τελειώσεις τό χτίσιμο. Ἐάν, λοιπόν, προσεύχεσαι στόν Θεό, ἐνῶ πράττεις ἐκεῖνο πού εἶναι κακό ἀπέναντι στόν Θεό, ποτέ δέν θά μπορέσει ἡ ψυχή σου νά τελειώσει οὔτε τήν ὕφανση οὔτε τό χτίσιμο».

Στή χριστιανική ζωή δέν πρέπει νά εἴμαστε χαλαροί καί νά ἐπιδιώκουμε καί τά πνευματικά καί τά σαρκικά. Τά δεύτερα πρέπει νά τά ἀπαρνηθοῦμε, κάνοντας σκληρό ἀγώνα. Δέν εἶναι κάτι τό εὔκολο. Οἱ πτώσεις θά εἶναι στήν ἀρχή πολλές. Δέν πρέπει ὅμως νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ μετάνοια ἀνορθώνει καί ἰσχυροποιεῖ τόν ἄνθρωπο. Δηλαδή δέν ὑπάρχει ἀνυπέρβλητη ἀδυναμία. Ἡ ἀποφασιστικότητα λείπει.

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος", 1/11/2013)